

РЕШЕНИЕ

№ 7574

гр. София, 15.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 02.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **9837** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на А. Б. Л. и Е. В. Л. от [населено място], срещу заповед № РА50-499 от 29.07.2021г. на главния архитект на СО, с която се отказва разрешаване изработването на проект за ПУП - ПРЗ за собствения на жалбоподателите недвижим имот с идентификатор 68134.2806.22 с образуване на УПИ XXIV-22 – за склад, офис и шоурум, кв.2, м. „Квартали между м. Република и м. Т. махала“, район В..

Жалбоподателите твърдят, че са съсобственици на ПИ с идентификатор 68134.2806.22, за който [фирма] е дало отрицателно становище за изработване на проект за ПРЗ, тъй като засяга част от сервитут на магистралния газопровод С. – П. и попада в зоната за превантивна устройствена защита съгласно Наредба №6 от 25.11.2004г. Жалбоподателите смятат, че [фирма] няма правомощия да дава такова становище, като компетентни съгласно чл. 36 от ЗТИП са органите на ДАМТН. Поради това на жалбоподателите не може да бъде отказано разрешение за изработване на проект на ПУП само на основание това становище. Още повече, че в съседния имот, през който минава същия газопровод, вече е образувано УПИ, а е утвърдено и разширение на [улица], което попада в същата зона. На следващо място имотът не попада в територия с режим на превантивна устройствена защита по смисъла на §5, т.5 от ДР на ЗУТ и е недопустимо разширяването на значението на това понятие с Наредба № 6 от 2004г. Освен това такава зона не е нанесена и в КК. Самата наредба е неприложима в случая, защото касае неурбанизирани територии, а имотът на

жалбоподателите попада в застроена градска среда в район „В.“. Поради това следва да се приложи Наредба за устройството и безопасната експлоатация на преносните и разпределителните газопроводи и на съоръженията, инсталациите и уредите за природен газ, в която са посочени отстояния на газопроводи до сгради, които жалбоподателите са съобразили в представения от тях проект на ПУП. Поради това се иска отмяна на процесната заповед. Претендират се разноси по списък. Подробни съображения се излагат в писмени защиты по съществуващото на спора.

Ответникът - главния архитект на СО, редовно призван, в становище от 11.10.2021г. оспорва жалбата. Счита същата за неоснователна, а процесната заповед за законосъобразно издадена в съответствие с чл. 128а, ал.2 от ЗУТ и наредба № 6 от 25.11.2004г. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателите.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител в откритото съдебно заседание, който да изрази становище по основателността на жалбата.

Административен съд София – град, II а.о., 41 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото, установи следното от фактическа страна:

Жалбоподателите се легитимират като собственици на нива с площ от 2499 кв.м., находящо се в землището на [населено място], местност „Б. камък“, съставляваща ПИ № 020022, нанесена в КК с идентификатор 68134.2806.22 по силата на нотариален акт № 154, том I, рег. № 9666, дело № 133 от 04.09.2019г.

Със заявление № САГ19 – ГР00 – 2489 от 19.11.2019г. жалбоподателите са поискали от главния архитект на СО да даде разрешение за изработване на проект на ПУП – ПРЗ за посочения имот, като същия се регулира като нов УПИ ХХIV-22 – за склад, офиси и шоурум в кв. 2, местност Бели камък. Към заявлението е приложено мотивирано предложение за ИПЗ (л.57), от което е видно, че в имота се предвиждат две сгради с височина до 10м.

С писмо от 28.11.2019г. директорът на дирекция „Териториално планиране“ – Н., СО, е уведомил жалбоподателите, че искането им попада в обхвата на възложен цялостен ПУП – ПРЗ за м. „Квартали между м. „Република“ и м. „Т. махала“, поради което може да се процедира в хипотезата на чл.133 от ЗУТ. За целта е необходимо да приложат становище от [фирма] по отношение на преминаващия сервитут на газопровод в обхвата на предложението. Такова е дадено на 30.12.2019г. (л.89-90), според което в близост до имот 22 преминава газопроводно отклонение за [населено място] с условен диаметър DN 500 и проектно налягане 5,4 МРа, съобщителен меден кабел, разположен в сервитута на газопровода, и оптичен кабел – 24 влакна в същия сервитут. С. зона съгласно наредба № 16 от 2004г. е с минимални размери от по 15 м от двете страни на газопровода, и в нея не се допуска никакво строителство. Зоната за превантивна устройствена защита съгласно Наредба № 6 от 2004г. е по 150 м от двете страни на оста на газопровода. 0,3% от площта на имот 22 попада в сервитутната зона, но изцяло попада в зоната за превантивна устройствена защита. Становището е съобразено с указания в писмо на зам. министъра на Р. от 02.10.2007г., според които когато се променя предназначението на имот с цел включване в строителните граници на населено място, разстоянията от имота до оста на магистралния газопровод следва да се отчита съгласно т.1 на таблица 2 от Наредба №6 от 2004г. Това становище [фирма] е потвърдил след това и в писма от 10.03.2020г., 25.03.2020г. и 12.06.2020г.

На това основание с писмо от 16.01.2020г. директорът на дирекция „Териториално планиране“ – Н., СО, е уведомил жалбоподателите, че процедурата може да продължи след предприемане на действия съобразно забележките на дружеството. С писмо от 20.05.2020г. същите са уведомени, че за имота им е предвиден адрес [улица]. На 27.08.2020г. жалбоподателите са подали ново заявление, към което са приложили определение № 5525 по адм. дело № 6271 от 2020г. на АССГ, 58 с-в, според което е оставена без разглеждане жалбата му срещу писмо [фирма] от 12.06.2020г. С писмо от 18.09.2020г. директорът на дирекция „Териториално планиране“ – Н., СО, е уведомил жалбоподателите, че забележките не са отстранени и е предоставил 1-месечен срок за отстраняването им. В отговор от 15.10.2020г. жалбоподателите са посочили, че считат становището на [фирма] за незадължително и изразяващо мнение, което административният орган не е длъжен да съобрази. Освен това са се позовали на вече процедиран план –извадка от ПУП за съседния им имот 270, за който е образуван УПИ ХХІІІ-270 (л.82) с предвиждане за автосервиз. Същият е одобрен с решение № 487 от 09.09.2010г. на СОС, кат ос него е одобрен проект и за [улица] в кв.2. Последвала е кореспонденция между жалбоподателите и директорът на дирекция „Териториално планиране“ – Н., СО, в която е изискано още едно становище от [фирма] относно възможното застрояване в имот 22. В отговор от 06.01.2021г. дружеството е потвърдило становищата си до момента относно необходимото минимално разстояние от 150 м от оста на съществуващия газопровод до възможното застрояване.

Заявлението е разгледано от ОЕСУТ по т.2 от дневния ред по протокол № ЕС-Г-13 от 09.03.2021г. като предложението не е прието с единствения аргумент, че не е съобразено становището на [фирма]. С писмо от 16.06.2021г. жалбоподателите са представили определение № 6016 от 19.05.2021г. на ВАС по адм. дело № 8672/2020г., според което становището на [фирма] няма обвързващ характер, тъй като дружеството не разполага с нормативна компетентност. С такава разполагат органите на ДАМТН съгласно чл. 36, ал.1 от ЗТИП, което е потвърдено с писмо от 02.06.2020г. на директора на дирекция „СЕУКС“ при МРРБ. В резултат е издадена процесната заповед, в която са посочени две основания за отказ да се одобри процесния проект: 1) искането попада в обхвата на служебно възложен ПУП – ПРЗ за местност „Квартали между м. Република и м. Т. махала“, чиято процедура по одобряване не е приключила. 2) с мотивираното предложение не е спазено изискването на Наредба № 6 от 25.11.2004г. за минимално разстояние от новоизграждащи се сгради до съществуващи преносни газопроводи, което в урбанизирани територии е 150 м при диаметър на газопровода над ф300мм до ф600мм. На това основание е дадено отрицателно становище и от [фирма] съгласно чл. 128а, ал.2 от ЗУТ. Поради това е отказано изработването на проект за ПУП - ПРЗ за ПИ 22. Жалбоподателите са запознати със заповедта съответно на 24.08. и 01.09.2021г. Жалбата е подадена на 01.09.2021г.

С жалбата са представени писмо от 15.07.2021г. на зам.министъра на Р. относно зоната на превантивна устройствена защита по чл. 13 от Наредба № 6 от 2004г. във връзка с чл. 10 от ЗУТ, и писмо от 01.10.2021г. на главния секретар на Министерство на енергетиката. Относно ненамесата в текущата оперативна дейност на публичното предприятие [фирма].

По делото е изслушано заключение на СТЕ, от което става ясно, имот 22 към момента е неурегулиран и попада в обхвата на служебно възложен проект за ПУП – ПРЗ, който към момента не е одобрен. По ОУП имотът попада в зона Смф2, с плътност 40%, К.

1,2 и озеленяване 40 %, к.к.10м. На място вещото лице е установило, че предвиденото разширение на [улица] пред УПИ ХХІІІ-270 и ПИ 2-25 с ширина от 6м не е реализирано. Б. пресича магистралния газопровод С. - П. като е реализиран преди газопровода – път І-8, и двата обекта са построени преди влизане в сила на Наредба № 6 от 2004г. В проекта за регулация на [улица] не е посочено разстояние до оста на газопровода. Относно изработването на цялостен ПУП – ПРЗ за местност „Квартали между м. Република и м. Т. махала“, вещото лице е установило, че процедурата по одобряване на този план не е приключила. Предварителният проект за ПУП не е одобрен от съответния експертен съвет. Липсва и съгласие на органа, който назначава експертния съвет по устройство на територията, компетентен да приеме проекта за подробен устройствен план, за процедиране на план-извадка преди приемане на предварителния проект. Относно застрояването, същото е предвидено да отстои на 50м от оста на магистрален газопровод, преминаващ през съседното УПИ ХХІІІ-270. Според вещото лице разстоянията на застрояването до газопровода се определят от сервитутна зона по Наредба № 16 от 2004г. от по 15м от двете страни на газопровода, и зона за превантивна устройствена защита съгласно Наредба № 6 от 2004г. от 150 м от двете страни на оста на газопровода. Предложеното от жалбоподателите застрояване не отговаря на изискването за отстояние от 150м. Зоната за превантивна защита е отразена в плановете за терена съгласно схема – извадка от действащата регулация – приложение към заключението. Зоната за превантивна защита не е нанесена в кадастъра, защото липсват физически елементи на място на тази зона.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в законоустановения срок от лица с пряк и непосредствен правен интерес. Разгледана по същество жалбата се явява неоснователна по следващите по – долу съображения.

Настоящият състав установи, че компетентен да се произнесе по искането на жалбоподателите по чл. 124а, ал.2 от ЗУТ във връзка с т.1.13. от представената по делото заповед № СОА21 – РД09 – 455 от 22.03.2021г. на Кмета на Столична община, е главният архитект на СО.

По делото не се спори, че имотът на жалбоподателите попада в обхвата на възложен цялостен ПУП – ПРЗ за местност „Квартали между м. Република и м. Т. махала“, поради което към искането за изготвяне на ПУП – ПРЗ е приложима разпоредбата на чл. 133 от ЗУТ. Съгласно ал.1-3 на тази разпоредба в процеса на изработване на подробни устройствени планове инвестиционно проектиране за нови строежи в поземлените имоти може да се разрешава въз основа на подробен устройствен план, който е извадка от изработвания проект за подробен устройствен план. Изработването на плана-извадка по ал. 1 се допуска след приемане на предварителния проект за подробен устройствен план от съответния експертен съвет. По изключение със съгласие на органа, който назначава експертния съвет по устройство на територията, компетентен да приеме проекта за подробен устройствен план, изработването на плана-извадка може да се допусне и преди приемане на предварителния проект по ал. 2, когато уличната регулация не подлежи на значителни промени и в обхвата на плана-извадка има съществуващо застрояване, което предопределя начина на проектното застрояване. От доказателствата по делото става ясно, че предварителният проект на ПУП, който е в процес на изработване, не е приет от съответния експертен съвет. Не е налице и хипотезата на чл. 133, ал.3 от ЗУТ, защото в обхвата на

плана-извадка няма съществуващо застрояване. Следователно, изработването на план-извадка за процесния имот към момента е недопустимо с оглед изричната разпоредба на чл.133, ал.2 от ЗУТ. Това е така, защото разработеният проект на ПУП в качеството си на план-извадка трябва да съответства на допуснатия за изработване цялостен ПУП – ПРЗ за местност „Квартали между м. Република и м. Т. махала“, вкл. относно предназначението и застрояването на имотите, предмет на проекта. След като в административната преписка и по делото липсват доказателства, че предварителният проект за този цялостен ПУП е приет от експертен съвет, това е достатъчно основание за потвърждаване на отказа да се одобри проекта, както в частта за регулацията, така и в частта за застрояването. Наличието на вече одобрени такива план-извадки за съседни имоти не променя този извод, тъй като видно от плана –извадка за УПИ ХХІІІ-270 на л. 82, имотът е регулиран със заповед от 25.03.2004г., а с решението на СОС от 2010г. само са нанесени промени в регулацията и застрояването.

На второ място, относно предложението за застрояване, съдът намира, че приложимата правна уредба се определя от Наредба № 6 от 25.11.2004 г. за технически правила и нормативи за проектиране, изграждане и ползване на обектите и съоръженията за пренос, съхранение, разпределение и доставка на природен газ. В §1 от ПЗР на Наредба №6 е посочено, че минималните разстояния, на които се застрояват нови сгради, съоръжения и проводи, от оста на съществуващи преносни газопроводи в зависимост от тяхната категория, както и от изградените по проекти, съответстващи на нормативните изисквания за устройство на преносни газопроводи до 16.XI.2002 г., се определят съгласно изискванията, посочени в приложението. Процесният случай попада в обхвата на цитираната разпоредба, защото касае предвиждане на нови сгради спрямо вече съществуващ газопровод. Относно разстоянията от съществуващите и предвидените с действащите устройствени планове жилищни сгради до газопроводи, чл.7 от Наредба № 6 от 25.11.2004 г. препраща към Наредбата за устройството и безопасната експлоатация на преносните и разпределителните газопроводи и на съоръженията, инсталациите и уредите за природен газ. Настоящият случай обаче не касае съществуващи или вече предвидени в ПУП сгради, какъвто е случая със съседния парцел УПИ ХХІІІ-270, урегулиран със заповед № РД-09-50-203 от 25.03.2004г. Видно от заключението на вещото лице път I-8 е построен преди процесния газопровод, като с решението на СОС се предвижда само неговото разширяване. Поради това сегашният [улица](на мястото на път I-8) не е имало как да се съобрази с газопровод, който е изграден след него. В табл.2, т.1 от Приложението към Наредба № 6 се определя минимално отстояние в метри от газопроводи до сгради, така че при газопроводи с диаметър DN 500 и проектно налягане до 6 МРа, разстоянието е 150м от оста на газопровода.

Напълно неотнормими са аргументите на жалбоподателите относно липсата на компетентност на [фирма] да дава становище по процесния проект за ПРЗ. Съгласно чл. 128а, ал.1 от ЗУТ съгласуването на заданията, на предложенията за изменение на подробни устройствени планове и на проектите на устройствени планове и техни изменения с експлоатационните дружества се извършва при необходимост служебно от кмета на общината или от компетентния орган по чл. 124а, ал. 3, 4 и 6. Това съгласуване не означава съгласие и действително не е задължително за административния орган. В случая обаче ответникът е отказал да одобри проекта не защото [фирма] не го е съгласувал, а защото е възприел неговото мнение за

несъответствието на проекта с Наредба №6. В този смисъл в процесната заповед са изложени съображения в какво се състои това несъответствие, които съдът възприема по изложените по-горе съображения.

С оглед горното заповед № РА50-499 от 29.07.2021г. на главния архитект на СО следва да бъде потвърдена като законосъобразна, а жалбата срещу нея – отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК, на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 200лв. съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, Административен съд София – град, II отделение, 41 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на А. Б. Л. и Е. В. Л. от [населено място] срещу заповед № РА50-499 от 29.07.2021г. на главния архитект на СО.

ОСЪЖДА А. Б. Л. и Е. В. Л. от [населено място] да заплати на Столична община сумата от 200 лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС на Р България в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

СЪДИЯ: